

МЕЧКА КАРУЦАРЪ.

(Басня).

Мечкаръ съ мечката си миналъ край една кръчма, вързалъ мечката отвънъ и влѣзълъ да си пийне. Минава селенинъ, спира колата и влиза въ кръчмата. А въ каруцата му имало топли, бѣли хлѣбчета. Мечката помирисала хлѣба, отвързала се, покатерила се на колата и почнала да рови изъ сѣното. Конетѣ видѣли мечката, подплашили се и хукнали по пѣтя. Мечката се хванала за едина канатъ на колата и не знаела какво да прави. А конетѣ колкото повече бѣгали, толкова повече се разпалвали. Мечката се държала съ прѣднитѣ си лапи и само въртѣла глава на двѣ страни. А конетѣ все по-силно и по-силно бѣгали, изкачвали баири, спущали се Пѣтниците едва успѣвали да се дръпнатъ настрана. Бѣгатъ конетѣ потънали въ пѣна, а мечката все се стиска и се оглежда. Вижда тя, че работата се влошава — ще я убиятъ конетѣ: почва да реве. Конетѣ още повече се уплашватъ. Бѣгали тѣ, колкото бѣгали — стигатъ въ село. Излѣзли хората да гледатъ и се чудѣли. Стигатъ до къщата на ступанина си. Селенката познала колата, но по бѣгането на конетѣ си помислила, че мжжѣтъ ѝ трѣбва да е пиянъ, та побързала да отвори. Тѣкмо отваря и конетѣ спиратъ до вратата. Мечката туй и чакала, и хукнала къмъ гората.

Прѣведе Ваню.